5. Preparatyka proszków i materiałów spiekanych

Przygotowanie (preparatyka) proszków i materiałów spiekanych do późniejszych badań metalograficznych polega na:

- wycięciu z całej próbki interesującego nas fragmentu (etap ten nie dotyczy badań metalograficznych proszków),
- zainkludowanie przeznaczonego do badania proszku lub spieku w masie termoutwardzalnej (bakelicie),
- polerowanie i szlifowanie zainkludowanej próbki,
- trawienie odczynnikiem służącym ujawnieniu charakterystycznych szczegółów występujących w badanym materiale.

Wycinanie materiału do badań odbywa się przy wykorzystaniu obróbki skrawaniem. Równie popularnym sposobem przygotowania próbek do badań jest przecinanie na przecinarkach (rysunek 36). Możliwe jest także przygotowywanie materiału do badań przy wykorzystaniu precyzyjnych wycinarek (rysunek 37). Proces inkludowania przeprowadza się zazwyczaj na gorąco (rysunek 38) lub próżniowo (rysunek 39).

Rysunek 36. Przecinarki służące do przygotowania próbek do badań metalograficznych: a) Axitom, b) Discotom – 6, c) Labotom - 3

Rysunek 37. Precyzyjne przecinarki służące do przygotowania próbek do badań metalograficznych: a) Accutom – 50, b) Minotom, c) Secotom - 10

Rysunek 38. Prasy do inkludowania na gorąco LaboPress-1 **Rysunek 39.** Prasy do inkludowania próżniowego typu Epovac

Po zainkludowaniu gotowe zgłady poddaje się szlifowaniu oraz polerowaniu (rysunek 40) z wykorzystaniem past diamentowych i tarcz polerskich (rysunek 41). Procedury przygotowania zgładów opisane zostały w "Przewodniku Metalog", wydanym przez firmę Struers. Przykładowy sposób przygotowywania zgładu ze spieczonego żelaza po nawęglaniu zamieszczono w tabeli 9.

Rysunek 40. Urządzenia serii "Labosystem" służące do szlifowania i polerowania próbek

Rysunek 41. Sukna, pasty diamentowe oraz tarcze polerskie (MD-Piano, MD-Primo, MD-Allegro, MD-Largo) stosowane podczas przygotowywania próbek do badań metalograficznych

Tabela 9. Przykładowa procedura przygotowywania zgładów do badań metalograficznych

Próbki po nawęglaniu								
Szlifowanie wstępne			Szlifowanie dokładne					
Papier	#220		Tarcza	Largo				
Lubrikant	woda		Diament	9 μm				
Siła	20 N		Lubrikant	niebieski				
Prędkość	300 obr./min.		Siła	20 N				
Czas	do uzyskania płaskiej po- wierzchni (ok. 2 min)		Prędkość	150 obr./min.				
			Czas	5 min.				
Polerowanie								
		Próbki po nawęglaniu		Próbki po nawęglaniu				
		Etap 1		Etap 2				
Sukno		MD-Plus		MD-Nap				
Diament		3 μm		1 μm				
Lubrikant		niebieski		niebieski (czerwony)				
Siła		20 N		20 N				
Prędkość		150 obr./min.		150 obr./min.				
Czas		3 min.		3 min.				

Po wyszlifowaniu i wypolerowaniu, zgłady poddaje się trawieniu. W zależności od rodzaju materiału stosuje się różne odczynniki trawiące. Przykładowe odczynniki do trawienia zostały przedstawione w tabeli 10.

Tabela 10. Przykładowe odczynniki do ujawniania struktury materiałów

Lp.	Rodzaj stopu	Skład odczynnika	Sposób trawienia	Zastosowanie
1	Fe-C	Nital – Mi1Fe 1-5cm ³ HNO ₃ + 100 cm ³ alkoholu etylowego	od kilku sekund do kilku minut	ujawnianie granic ziarn i składni- ków strukturalnych stopów
2	Fe-C	Pikral – Mi3Fe 2-5 cm ³ kwasu pikrynowego + 100cm ³ alkoholu etylowego	j. w.	j. w.
3	stale węglowe i niskostopowe	zasadowy pikrynian sodu – Mi9Fe 25g NaOH + 2g kwasu pikryno- wego + 75 cm³ H ₂ O	60-100°C od kilku do kilkunastu minut	zabarwia na brunatny kolor cemen- tyt i azotki żelaza; ferryt pozostawia jasny
4	stale węglowe i stopowe do ulepsza- nia	Mi7Fe 5cm³ kwasu pikrynowego + 0,5% alkilosulfonianu sodu 100 cm³ H ₂ O	ok. 55°C od 1 do 3 minut	ujawnia granice ziarn w austenicie w stalach zahartowanych i odpusz- czonych
5	stale stopowe chro- mowe i szybkotnące	Mi13Fe 10g żelazicyjanku potasu + 10g wodorotlenku potasu + 100 ml H ₂ O	temp. pokojowa	do stali stopowych narzędziowych trawi węgliki stopowe do stali 18-8 trawi wysokotemperaturowy ferryt

5.1. Wykonanie ćwiczenia

- 1. Proszek otrzymany w metodzie elektrolizy zatopić w bakelicie.
- 2. Przygotowane próbki wyszlifować i wypolerować zgodnie z procedurą zapisaną w "Przewodniku Metalog".
- 3. Ocenić powierzchnię otrzymanych zgładów. W przypadku niestarannego ich wykonania, powtórzyć procedurę przygotowania zgładów.
- 4. Próbki zachować do następnego ćwiczenia.